

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Formueretlige Retsvirkninger Af Ægteskab Og Registreret Partnerskab](#) > [Ægtefællers Formueforhold](#) > [Belgien](#)

Ægtefællers formueforhold

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Findes der i denne medlemsstat en lovbestemt ordning om formueforholdet mellem ægtefæller? Hvad foreskriver den?

Ægtefæller, der ikke har indgået en ægtepagt (*huwelijkskontrakt/konvention matrimoniale*), er omfattet af den lovbestemte ordning om formueforholdet mellem ægtefæller fra den dag, de bliver gift. Denne ordning indebærer fælleseje for formue, der erhverves efter ægteskabets indgåelse.

Den lovbestemte ordning opdeler ægtefællernes aktiver i tre kategorier. Der er to sæt personlige aktiver, der tilhører ægtefællerne hver for sig, og som omfatter alle de aktiver, de ejede før ægteskabets indgåelse, samt alle de aktiver, de erhverver ved arv eller gave under ægteskabet, eller aktiver, der træder i stedet for disse aktiver (artikel 2.3.17-2.3.21 i den civile lovbog (*Burgerlijk Wetboek/Code civil*)). Visse aktiver eller rettigheder anses for at være personlige, uanset hvornår de blev erhvervet, selv om det kan være nødvendigt at foretage en kompensationsbetaling til fællesboet, hvis der er anvendt fælles midler til at erhverve de pågældende aktiver eller rettigheder. Dette vedrører bl.a. tilbehør til den enkelte ægtefælles personlige ejendele, tøj og genstande til personlig brug, pensionsrettigheder osv. (En fuldstændig liste findes i artikel 2.3.18 og 2.3.19 i den civile lovbog). Den tredje kategori vedrører fælles aktiver og omfatter bl.a. enhver indkomst, både erhvervsindkomst og indkomst fra hver af ægtefællernes personlige aktiver samt aktiver, der er erhvervet mod vederlag under ægteskabet (artikel 2.3.22 i den civile lovbog).

2 Hvordan kan ægtefæller tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold? Hvilke formelle krav er der i dette tilfælde?

Ægtefæller kan vælge et formueforhold ved at indgå en ægtepagt. I henhold til belgisk ret er de mulige former for formueforhold mellem ægtefæller særeje (*scheiding van goederen/séparation des biens*) (med eller uden afregningsklausul (*clause compromissoire/verrekenbeding*)) på den ene side og almindeligt fælleseje (*algehele gemeenschap van goederen/communauté universelle*) på den anden side.

Ordnningen med særeje ([artikler 2.3.61-2.3.77 i den civile lovbog](#)) omfatter kun to sæt aktiver: aktiver, der tilhører den ene ægtefælle, og aktiver, der tilhører den anden ægtefælle. Indkomsten for hver af ægtefællerne forbliver adskilt, hvilket betyder, at de frit kan disponere over deres egen indkomst. Dette betyder dog ikke, at ægtefæller, der har valgt særeje, ikke kan eje noget i fællesskab. De aktiver, som de ejer sammen, betragtes ikke som fælles aktiver, men snarere som "udelte", hvilket betyder, at de almindelige regler om sameje finder anvendelse ([artikler 3.68 ff. i den civile lovbog](#)). Denne ordning anerkender også den fælles boligs særlige status. Ægtefæller kan vælge strengt særeje (*zuivere scheiding van goederen/séparation de biens pure et simple*), men kan også tilføje supplerende bestemmelser for at sikre en vis grad af solidaritet. De skal også udtrykkeligt angive, om de er indforstået med, at en rimelig tilpasning (*billijkheidscorrectie/correction en équité*) kan anvendes af retten i tilfælde af skilsmisse på grund af ægteskabets uoprettelige sammenbrud (*onherstelbare ontwrichting/désunion irrémédiable*).

I henhold til ordningen med almindeligt fælleseje ([artikel 2.3.54 i den civile lovbog](#)) ejes aktiver næsten

udelukkende i fællesskab. Uanset hvordan aktiverne erhverves, vil de altid tilhøre begge ægtefæller.

Ægtepagten er også en højtidelig kontrakt. Alle ægtepagter skal tinglyses i et notarialdokument for at være gyldige (artikel 2.3.6 i den civile lovbog).

3 Er der begrænsninger for, hvordan ægtefæller kan tilrettelægge deres indbyrdes formueforhold?

Ægtefællerne kan i princippet frit tilrettelægge deres formueforhold, som de finder det hensigtsmæssigt, så længe de ikke medtager bestemmelser, der er i strid med en ufravigelig regel, grundlæggende retsprincipper eller kravet om et sammenhængende formueforhold mellem ægtefæller (artikel 2.3.1 i den civile lovbog).

4 Hvilke retsvirkninger har skilsmisse, separation eller ægteskabsopløsning for formueforholdet mellem ægtefællerne?

I tilfælde af skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskabet ophæves ordningen om formueforholdet, og ægtefællernes formue skal opgøres og deles. Hvordan dette gøres, afhænger af den gældende formueordning mellem ægtefæller.

Hvis den lovbestemte ordning ophæves, overgår de fælles aktiver automatisk til "efter-fællesskabeligt" sameje. Indtil ægtefællernes formue opgøres og deles, finder de almindelige regler om sameje anvendelse (artikel 3.68 ff. i den civile lovbog). For at kunne opgøre og i sidste ende dele ægtefællernes formue skal den nøjagtige sammensætning af de tre sæt aktiver fastlægges (artikel 2.3.41-2.3.50 i den civile lovbog).

Hvis ordningen med almindeligt fælleseje ophæves, overgår de fælles aktiver automatisk til "efter-fællesskabeligt" sameje. I tilfælde, hvor strengt særeje ophæves, er det blot et spørgsmål om at opgøre og dele eventuelle udelte aktiver. I sådanne situationer fastsætter retsplejeloven (*Gerechtig Wetboek/Code judiciaire*) regler om (retslig) opgørelse og deling (retsplejelovens artikel 1205-1224). Hvis visse "justeringsmekanismer" er blevet indarbejdet i et særeje, eller hvis ægtefællerne har aftalt muligheden for en rimelig justering ved retten, skal disse naturligvis anvendes.

5 Hvilke konsekvenser har det for formueforholdet mellem ægtefællerne, hvis en af dem afgår ved døden?

I henhold til loven om formueforholdet mellem ægtefæller deles de fælles aktiver ligeligt, medmindre andet bestemmes i ægtepagten. Den efterlevende ægtefælle erhverver derfor fuld ejendomsret til halvdelen af de fælles aktiver.

I henhold til arveretten overgår den anden halvdel af de fælles aktiver også til den efterlevende ægtefælle, som desuden erhverver brugsretten til de personlige aktiver tilhørende den ægtefælle, der er afgået ved døden først. Dette gælder, hvis afdøde ikke efterlader sig børn, men efterlader sig brødre/halvbrødre, søstre/halvsøstre eller forældre/bedsteforældre. Hvis afdøde efterlader sig børn, erhverver de ejendomsret uden brugsret til hele boet. Den efterlevende ægtefælle erhverver imidlertid brugsret hertil. Hvis der ikke er nogen børn, brødre/halvbrødre, søstre/halvsøstre eller forældre/bedsteforældre, erhverver den efterlevende ægtefælle fuld ejendomsret til hele boet. Det er også muligt at medtage specifikke bestemmelser i ægtepagten, der sikrer fortrinsbehandling af den efterlevende ægtefælle efter en ægtefælles død (artikel 2.3.55 i den civile lovbog).

Efter arveloven er den efterlevende ægtefælle også beskyttet mod gaver, som en afdød ægtefælle har givet. En minimumsandel af boet (tvangsarv) tildeles f.eks. obligatorisk til den efterlevende ægtefælle. I alle tilfælde modtager den efterlevende ægtefælle dog som minimum brugsretten til halvdelen af boets aktiver. Denne halvdel omfatter som minimum brugsretten til den faste ejendom, der blev anvendt som familiens primære bolig, samt det indbo, den indeholder, selv hvis værdien af denne brugsret overstiger halvdelen af værdien af brugsretten til boet (artikel 4.147 i den civile lovbog).

6 Hvilken myndighed har kompetence til at træffe afgørelse i en sag vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller?

Familiedomstolene har kompetence til at træffe afgørelse i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller.

7 Hvilke virkninger har formueforholdet mellem ægtefæller for retsstillingen mellem en ægtefælle og en tredjepart?

Hver af ægtefællerne har ret til at råde over deres personlige aktiver (artikel 2.3.39 i den civile lovbog), dog ikke den fælles bolig. Familiens bolig kan aldrig sælges eller behæftes med pant af den ene ægtefælle uden den anden ægtefælles samtykke (artikel 215, stk. 1, i den gamle civillovbog). De fælles aktiver skal forvaltes i familiens interesse. Som hovedregel kan begge ægtefæller forvalte de fælles aktiver og udføre daglige handlinger, f.eks. i forbindelse med husholdning og børnenes opvækst. I nogle tilfælde er en sådan forvaltning udelukkende forbeholdt den ene ægtefælle, f.eks. hvis handlingerne vedrører dennes erhverv (artikel 2.3.31 i den civile lovbog). Med hensyn til handlinger, som en ægtefælle har ret til at udføre selvstændigt, skal den anden ægtefælle respektere den pågældende handling (artikel 2.3.30 i den civile lovbog). Ved behandling af mere alvorlige forhold skal ægtefæller handle i fællesskab. Dette gælder f.eks. optagelse af realkreditlån eller salg af fast ejendom (artikel 2.3.32 og 2.3.33 i den civile lovbog). Hvis den ene ægtefælle ikke giver sit samtykke, kan retshandlen erklæres ugyldig (artikel 2.3.36 og 2.3.37 i den civile lovbog).

Gæld, der er stiftet før ægteskabet, samt gæld, der opstår som følge af arv og gaver modtaget under ægteskabet, er personlige (artikel 2.3.23 i den civile lovbog). Desuden er gæld, som en af ægtefællerne har stiftet udelukkende i den pågældende ægtefælles personlige formues interesse, også personlig (herunder gæld, en fuldstændig liste findes i artikel 2.3.24 i den civile lovbog). Gæld, der er stiftet af en af ægtefællerne til fordel for husholdningen og børnenes opvækst, er fælles (herunder gæld, en fuldstændig liste findes i artikel 2.3.25 i den civile lovbog).

I princippet hæfter hver ægtefælle for sin personlige gæld med sin personlige formue og indkomst (artikel 2.3.26, stk. 1, i den civile lovbog). Der er dog en række undtagelser fra denne regel (se artikel 2.3.26, stk. 2-4, i den civile lovbog). I tilfælde af gæld, der er indgået af begge ægtefæller, kan gælden inddrives fra hver af ægtefællernes personlige aktiver og fra de fælles aktiver (artikel 2.3.27 i den civile lovbog). Gæld, der kun er indgået af den ene ægtefælle, og som falder ind under kategorien fælles gæld, kan i princippet også inddrives fra hver af ægtefællernes personlige aktiver og fra de fælles aktiver. Der er dog også undtagelser fra denne regel (se artikel 2.3.28 i den civile lovbog).

8 En kort beskrivelse af proceduren for opdeling, herunder deling, fordeling og afvikling, af formueforholdet mellem ægtefæller i denne medlemsstat.

En ægtepagt, der er ophævet, er ikke længere gyldig. Hvis den lovbestemte ordning ophæves, skal ægtefællerne eller den efterlevende ægtefælle udarbejde en opgørelse over fælles løsøre og gæld (artikel 2.3.42 i den civile lovbog).

Først og fremmest erhverver hver ægtefælle ejerskab af sine personlige aktiver. Der oprettes også en konto for hver ægtefælle for eventuelle kompensationsbetalinger mellem fællesaktiverne og deres personlige aktiver. Forpligtelserne og kompensationsbetalingerne afvikles derefter, og nettoaktiverne deles (artikel 2.3.43, stk. 1, i den civile lovbog).

Derefter deles boet i princippet i to lige store dele, medmindre andet er fastsat (artikel 2.3.50 i den civile lovbog).

Formueforholdet mellem ægtefæller kan ophæves i mindelighed. Formuegoder, der skal indføres i registret hos den kompetente myndighed (*Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie/Administration générale de la Documentation patrimoniale*), deles ved notarialdokument. Hvis ægtefællerne er uenige om opgørelsen af formueforholdet og bodelingen, udarbejder den notar, der forestår opgørelsen, og som på forhånd er udpeget af dommeren ved familiedomstolen, en rapport. Parterne kan godkende notarens udkast til rapport. Hvis de er

uenige heri, skal de gøre indsigelse mod udkastet. I en dom kan familiedomstolen derefter godkende opgørelseserklæringen, herunder udkastet til bodeling, og afvise indsigelserne eller beslutte, at indsigelserne er velbegrundede (helt eller delvist).

9 Hvilken procedure og hvilke dokumenter eller oplysninger kræves der normalt for at registrere fast ejendom?

En overførsel ved notarialdokument er påkrævet i registret hos den kompetente myndighed.

■ Sidste opdatering: 07/05/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.